

Z Piekarских Wiesz

MIESIĘCZNIK PARAFIALNO - SANKTUARYJNY
NUMER 6 (219) - 9 CZERWCA 2013 ROK XIX

„Wy **JESTEŚCIE SOLĄ ZIEMI.**
Lecz jeśli sól utraci swój smak,
czymże ją posolić?” Mt 5,13
(s. 7)

ZAWIERZCIE MIŁOŚCI KOŚCIOŁA

Umiłowani Synowie!

Usta nasze mówią do was, robotnicy tłumnie zgromadzeni w Maryjnej świątyni miasta Piekar, a serce nasze szeroko się dla was otwarło.

Widząc oczyma duszy wasz tłum mężów dzielnych i prawych, którzy – bogaci wiarą – zachowujecie dziedzictwo życia wewnętrznego niby skarb nietknięty – czujemy, jak ducha naszego przenika wzruszenie, rozszerzając go w bezmiar miłości tak, że ogarnia was wszystkich.

Wiecie, jak bardzo nam i całemu Kościołowi leży na sercu troska o wasze prawa, o polepszenie waszych warunków bytowania i jak staramy się zgodnie z duchem Ewangelii uczyć tych zasad, na których opiera się szczęśliwe i sprawiedliwe położenie wasze i rodzin waszych – zachowując taki porządek, aby sprawy ducha i wieczne wartości posiadały pierwszeństwo, a sprawy doczesne nie stały z nimi w sprzeczności, lecz zgodnie się układały.

Czyniliśmy to przede wszystkim w encyklice „Mater et Magistra” i podobnej, niedawno wydanej, a zaczynającej się od słów „Pacem in terris”; nie będziemy też szczędzili trudu – jak długo starczy nam tchu i życia, aby dla waszego dobra podejmowane były troski i starania.

Zawierzcie miłości Kościoła i w niej spocznijcie bezpiecznie – przekonani o tym, że myśli Jego są myślami pokoju a nie uciśnienia.

Boża Rodzicielka Dziewica Maryja, chwała i oparcie chrześcijańskiego ludu, najwspanialsza Królowa Polski, której wy tutaj wiernie cześć oddajecie, niechaj zwróci ku wam miłosierne oczy i niech wyjedna u Boga dla was i wszystkich drogich wam osób, dla żon, dzieci, krewnych, przyjaciół obfite dary, o jakie prosicie: stałość w wierze katolickiej, bezpieczeństwo, pomyślność, radość, nadzieję i pokój.

Witaj Maryjo, nadziejo świata,

Witaj łaskawa, witaj litościwa,

Witaj pełna miłości!

Tym ożywieni – jako zadatek miłości – nieustannie błogosławimy wam, drodzy i ukochani synowie, oraz wszystkim, co was w domu oczekują.

W Watykanie, 26 maja 1963 r.

JAN XXIII

Ojciec święty Jan XXIII wygłasza przemówienie do tradycyjnej pielgrzymki mężów i młodzieńców w Piekarach Śląskich – swoje ostatnie orędzie skierowane do wiernych przed śmiercią. Głos papieża zabrzmiał z taśmy magnetofonowej.

Z MAMA

U MATKI NAJŚWIĘTSZEJ

Jerzy Markusik

Gdy byłam mała taka maleńka
Mówiła mi mama, moja mateńka
Chodź dziecko ze mną tam do kościoła
Gdzie Matka Boska nas pewnie wola
W cudownym obrazie Matka Najświętsza
Z Jezuskiem małym się do nas uśmiecha
Już z mamą paciorek cichutko mówimy
A w sercach takie ciepłko boskie czujemy
Z kościółka szybciutko do pracy, do szkoły
A dzień już cały miły, radosny, spokojny
Wieczorem kłękamy pod nadobnym obrazem
Co w domu naszym klejnotem jest samym
Wszystkie też moje dobre, różne uczynki
Ja niosę sercem do Świętej Paniutki
Jezusek się wtedy do mnie uśmiecha
A ja do domu szybciutko biegam
I tak po latach ja wydorostałam
Z moją mamą Najświętszą kochałam
Wszystkie radości, smutki i dole
Szeptane były przez nas w kościele

A teraz sama mamą już jestem
I idę z jednym i z drugim mym dzieckiem
Do Matki najświętszej z Jezuskiem małym
I razem nabożnie im się kłaniamy
Tak mówię swym dzieciom, co mówiła mi mama
Że Matka Najświętsza z Jezuskiem kochana
Tu zawsze do Niej przychodzić trzeba
By dobrze na ziemi a potem do nieba
A dzieci moje kwiatki przynoszą
I słyszę jak Maryję i Jezuska proszą
Proszą, dziękują za mamę i tatę
I za to że zawsze w kościele my razem
Piekarska Pani cudem nam słynie
W opiece Maryji życie nam płynie
W piekarskiej parafii przy naszym kościele
Tak nam tu dobrze, najlepiej na świecie
Jezus - Maryja; Jezus, Maryja
Święta to dla mnie teraz godzina
Przy wiecznej lampce scena życia przebiega
W ciszy kościoła; Jezus, Maryja

09.06.2013 r.
X Niedziela Zwykła „C”

Jezus udał się do pewnego miasta, zwanego Nain: a szli z Nim Jego uczniowie i tłum wielki. Gdy zbliżył się do bramy miejskiej, właśnie wynoszono umarłego, jedyne syna matki, a ta była wdową. Towarzyszył jej spory tłum z miasta. Na jej widok Pan użalił się nad nią i rzekł do niej: «Nie płacz». Potem przystąpił, dotknął się mar, a ci, którzy je nieśli, stanęli, i rzekł: «Młodzińcze, tobie mówię, wstań». Zmarły usiadł i zaczął mówić; i oddał go matce. A wszystkich ogarnął strach; wielbili Boga i mówili: «Wielki prorok powstał wśród nas i Bóg łaskawie nawiedził lud swój». I rozeszła się ta wieść o Nim po całej Judei i po całej okolicznej krainie.

Ewangelia wg św. Łukasza
7, 11-17

W NUMERZE:

Telegram papieża Jana XXIII z 1963 roku	2
Z mamą u Matki Najświętszej	3
Jesteśmy solą ziemi	4
Duży biceps i szeroka klata	7
Basilica via ad Deum - Ewangelisci	8
Fotogaleria	10
Sługa Jezusa Chrystusa	12
Rozmaitości parafialne	15
Statystyka parafialna	18

JESTEŚMY SOLĄ ZIEMI

Adam Reinsz

„Jesteście powołani aby – wśród żywołów – dźwigać i wnosić w świat Krzyż Chrystusowy! Nieście Jedyne Zbawiciela do człowieka! Drodzy Bracia! Mocni wiarą, nieście go odważnie, z oddaniem i miłością. Jesteście solą tej ziemi! Niezwietrzałą!”- abp Wiktor Skworc.

Joseph Ratzinger, wybitny niemiecki teolog napisał kiedyś, iż podstawową prawdą wyznawaną przez każdego człowieka winno być to, że „Bóg Jest”. Nie jest istotą, która przemija, czas nie ma nad Nim władzy. Bóg po prostu jest. Później, ten sam duchowny, już jako papież napisał niezwykle przejmującą i ciekawą encyklikę zatytułowaną DEUS CARITAS EST, co w tłumaczeniu oznacza „Bóg jest miłością”. Z tych dwóch prostych stwierdzeń wyłaniają się zatem prawdy, które każdy rozumny człowiek powinien nosić w swoim sercu. Bóg Jest oraz Jest Miłością.

Ewangeliczne opisy stworzenia świata podają, że Bóg zawsze był i zawsze będzie. Nie można go zmierzyć, dotknąć, nie można go też zobaczyć. Jest on jednak zawsze obecny wśród nas. Na świecie są miejsca, w których jego obecność odczuwana jest

jakby silniej. Takim miejscem są Piekary.

Pielgrzymki mężczyzn do Pani Piekarskiej mają swoją długą tradycję. Początki masowego ruchu rozpoczęły się w Piekarach w 1844 roku. Ksiądz Jan Ficek, który budował wówczas kościół mariacki, zdobył rozgłos na Górnym Śląsku dzięki akcji potępiającej nadużywanie alkoholu, niezwykle powszechne w tamtym czasie. Te oraz podobne działania, jak chociażby społeczne akcje skupiające się wokół godności ludzkiej pracy i moralności człowieka, przyniosły Mu rozgłos i uczyniły z Piekar centrum odnowy moralnej Śląska. Katolickie prawdy tu głoszone oraz liczne ruchy trzeźwościowe towarzyszyły coraz bardziej popularnym nabożeństwom do Matki Boskiej.

*Postawa każdego z nas
powinna chronić nasze życie
oraz życie ludzi w naszym
otoczeniu przed zepsuciem
i zniewoleniem, jakim
jest grzech.*

Hasłem przewodnim tegorocznej pielgrzymki

mężczyzn i młodzieńców do Piekar były słowa zaczerpnięte z Ewangelii św. Mateusza „Wy jesteście solą ziemi; jeśli tedy sól zwietrzeje, czymże ją posolą? Na nic więcej już się nie przyda, tylko aby była precz wyrzucona i przez ludzi podeptana” (Mt 5,13).

Za czasów Chrystusa sól nie była tylko przyprawą, która wzbogacała smak potraw. W czasach, gdy nie było lodówek sól chroniła potrawy takie jak ryby i mięso przed zepsuciem. Takie też jest znaczenie tegorocznego hasła przewodniego Zjazdu Mężczyzn. Postawa każdego z nas powinna chronić nasze życie oraz życie ludzi

w naszym otoczeniu przed zepsuciem i zniewoleniem, jakim jest grzech.

Piękną kartą w historii Majowych Pielgrzymek męskich są lata 1965-1978, gdy kardynał Karol Wojtyła pielgrzymował i głosił kazania na piekarskim wzgórzu. Historia ta jest często powtarzana i przywoływana. Niezwykłą atrakcją i ciekawostką była możliwość podziwiania podczas tegorocznego zjazdu mężczyzn rekonstrukcji samochodu, którym Jan Paweł II poruszał się podczas swojej pierwszej pielgrzymki do Polski w 1979 roku. Marek Adamczak, właściciel i rekonstruktor pojazdu przybył do Piekar jako pielgrzym i sam również uczestniczył w obrzędach na wzgórzu kalwaryjskim.

Pielgrzymka mężczyzn i młodzieńców do Matki Bożej Piekarskiej była zawsze wydarzeniem wyjątkowym. W tym roku 100-tysięczna rzesza pielgrzymów, zgromadzona na piekarskim wzgórzu wraz z przedstawicielami władz państwowych na czele z Prezydentem Polski Bronisławem Komorowskim, oraz przedstawicielami władz miejskich na czele z Prezydentem miasta Piekary Śląskie Stanisławem Korfantym oddawała cześć Maryi śpiewając popularną pieśń „Matko Piekarska, Opiekunko sławna”. Ponadto w tegorocznym zjeździe mężczyzn uczestniczyli liczni postulowie, działacze polityczni i samorządowi. Śląsk, a w szczególności ludzie pracy są soczewką, w której skupiają się wszystkie problemy Śląska i Polaków - dało się słyszeć na wzgórzu. Podczas powitania wiernych metropolita katowicki arcybiskup Wiktor Skworec zaapelował do władz, aby były

one parasolem ochronnym dla ludzi ciężkiej pracy i pracy w ogóle. Duży nacisk metropolita kładł na rolę walki z bezrobociem i na rolę rodziny, która przez państwo powinna być jednostką szczególnie chronioną.

Pielgrzymka mężczyzn do Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej tradycyjnie odbywająca się w ostatnią niedzielę maja przypadła w tym roku na kościelną Uroczystość Najświętszej Trójcy. Przypomniat o tym metropolita Katowicki

Miłość niech będzie bez obłudy. Mieście wstręt do złego, podążajcie za dobrem. W miłości braterskiej nawzajem bądźcie sobie życzliwi. W okazywaniu czci jedni drugich wyprzedzajcie

mówiąc: „W tym roku pielgrzymujemy do Matki Bożej w Uroczystość Najświętszej Trójcy. W znaczeniu liturgicznym nasze zgromadzenie jest religijnym i społecznym wyznaniem wiary w Boga Jedyne w Trzech Osobach, który od zawsze jest z nami.

I zawsze będzie - Wszechmocny, Miłosierny, Sprawiedliwy - Bóg, który jest Miłością”.

Tradycją pielęgowaną już od kilkudziesięciu lat jest odczytywanie telegramu od Ojca Świętego. Papież Franciszek, podobnie jak jego poprzednik, w telegramie odczytanym przez abp Józefa Kupnego (do niedawna biskupa pomocniczego archidiecezji katowickiej, a od 18 maja nowego metropolity wrocławskiego), zapewnił wszystkich zebranych o duchowej łączności i modlitwie w intencjach wszystkich pielgrzymów.

Niezwykłe ważne wydarzenie

16.06.2013 r.
XI Niedziela Zwykła „C”

Jeden z faryzeuszów zaprosił Jezusa do siebie na positek. Wszedł więc do domu faryzeusza i zajął miejsce za stołem. A oto kobieta, która prowadziła w mieście życie grzeszne, dowiedziawszy się, że jest gościem w domu faryzeusza, przyniosła flakonik alabastrowy olejku i stanawszy z tyłu u nóg Jego, płacząc, zaczęła oblewać Jego nogi i włosami swej głowy je wycierać. Potem całowała Jego stopy i namaszczała je olejkami. Widząc to faryzeusz, który Go zaprosił, mówił sam do siebie: «Gdyby On był prorokiem, wiedziałby, co za jedna i jaka jest ta kobieta, która się Go dotyka, i że jest grzesznicą». Na to Jezus rzekł do niego: «Szymonie, muszę ci coś powiedzieć». On rzekł: «Powiedz Nauczycielu». «Pewien wierzyciel miał dwóch dłużników. Jeden winien mu był pięćset denarów, a drugi pięćdziesiąt. Gdy nie mieli z czego oddać, darował obydwoim. Który więc z nich będzie go bardziej miłował?» Szymon odpowiedział: «Sądzę, że ten, któremu więcej darował». On mu rzekł: «Słusznie osądziłeś». Potem zwrócił się do kobiety i rzekł Szymonowi: «Widzisz tę kobietę? Wszedłem do twego domu, a nie podałeś mi wody do nóg, ona zaś łzami oblała Mi stopy i swymi włosami je otarła. Nie dałeś mi pocatunku; a ona odkąd wszedłem, nie przestaje całować nóg moich. Głowy nie namaściłeś Mi oliwą; ona zaś olejkami namaściła moje nogi. Dlatego powiadam ci: Odpuszczone są jej liczne grzechy, ponieważ bardzo umiłowała. A ten, komu mało się odpuszcza, mało miłuje». Do niej zaś rzekł: «Twoje grzechy są odpuszczone». Na to współbiedniacy zaczęli mówić sami do siebie: «Któż On jest, że nawet grzechy odpuszcza»? On zaś rzekł do kobiety: «Twoja wiara cię ocaliła, idź w pokoju». Następnie wędrował przez miasta i wsie, nauczając i głosząc Ewangelię o królestwie Bożym. A było z Nim Dwunastu oraz kilka kobiet, które uwolnił od złych duchów i od słabości: Maria, zwana Magdaleną, którą opuściło siedem złych duchów; Joanna, żona Chuzy, zarządcy u Heroda; Zuzanna i wiele innych, które im usługiwały ze swego mienia.

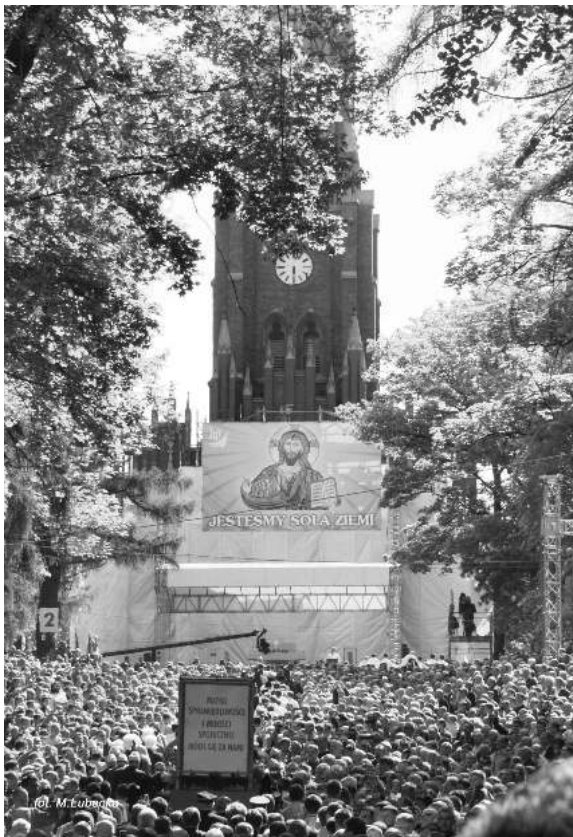
Ewangelia wg św. Łukasza
7, 36 - 8, 3

miało miejsce tuż przed rozpoczęciem eucharystii. Kardynał Stanisław Dziwisz, który w zeszłym roku przywiózł do Piekar relikwie błogostawionego Jana Pawła II, w tym roku wręczył przedstawicielom pielgrzymów dokument dotyczący wyzwań biotycznych, przed którymi stoi każdy współczesny człowiek.

Kazanie wygłoszone przez kard. Dominika Dukę, arcybiskupa Pragi, stało się swoistym świadectwem tego, jak reżim komunistyczny próbował wyniszczać i walczyć z wiarą. Ksiądz Kardynał wspominał także o wielu wspólnych aspektach historii łączącej naród śląski i czeski.

Przysłuchując się temu wszystkiemu, co zostało wypowiedziane podczas wszystkich uroczystości na piekarskim wzgórzu, można śmiało powiedzieć, że Kościół śląski konkretnie określił priorytety, którymi my wszyscy - pielgrzymi, a nade wszystko katolicy - powinniśmy się kierować każdego dnia. Poza tym ciekawą uwagę poczynił abp Skworec: „Kiedy przeżywamy Rok Wiary nasuwa się uprawnione pytanie: jaka jest nasza wiara? Jedną z metod „mierzenia” intensywności wiary jest obserwacja jej zewnętrznego manifestowania, a więc udział w praktykach religijnych. Bada je Instytut Statystki

Pielgrzymki stanowe na Śląsku są skumulowaniem w jednym miejscu i czasie modlitw o dobro człowieka i obywatela

Kościół Katolickiego. Z badań wynika, że udział Polaków w Mszy św. niedzielnej (to najważniejsza modlitwa-liturgia) wynosi około 40 % zobowiązanych”.

Pozwalając sobie na osobistą refleksję, chcę powiedzieć, że nietrudno zrozumieć, czym są pielgrzymki stanowe na Śląsku. A są skumulowaniem w jednym miejscu i czasie modlitw o dobro człowieka i obywatela. To przypomnienie sobie tego, co w dzisiejszym świecie oznacza być chrześcijaninem oraz tego w jaki sposób kształtować swoje codzienne życie, aby z religią było zjednoczone. A problemów życia codziennego jest sporo.

Na zakończenie chciałbym przytoczyć słowa - życzenia Benedykta XVI z ostatniej encykliki CARITAS IN VERITATE - Miłość w prawdzie, wydanej 29 czerwca 2009 roku. Niech będą one przewodnikiem w codziennym pielgrzymowaniu każdego z nas. Ojciec Święty pisze tak:

„Na zakończenie Roku św. Pawła chętnie wyrażam to życzenie słowami Apostoła z jego Listu do Rzymian: Miłość niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt do złego, podążajcie za dobrem. W miłości braterskiej nawzajem bądźcie sobie życzliwi. W okazywaniu czci jedni drugich wyprzedzajcie (12, 9-10). Niechaj Dziewica Maryja, ogłoszona przez Pawła VI Mater Ecclesiae i czczona przez lud chrześcijański, ochrania nas i uprosi nam swoim niebieskim wstawiennictwem potrzebną moc, nadzieję i radość, byśmy nadal podejmowali ofiarnie zadanie urzeczywistniania rozwoju całego człowieka i wszystkich ludzi”. ■

Duży biceps i szeroka kłata

ks. Marcin Wierzbicki,
duszpasterz młodzieży w archidiecezji katowickiej

Okazuje się, że chrześcijaństwo jest dla mocnych i odważnych, a do głoszenia Ewangelii może się przydać tytułowy biceps i kłata... Trzeba być silnym, żeby pozostać ewangeliczną „solą ziemi”! Potrzeba zaangażowania, zdolności i talentów, żeby pomóc innym odnaleźć Chrystusa!

Z takim przestaniem na Piekarskim Wzgórzu zwrócił się do młodych (i nie tylko) ks. Bogdan Cofalik - Misjonarz Świętej Rodziny, który od 24 lat posługuje w Papui Nowej Gwinei. W swoim świadectwie wspominał o motywach wyboru życiowej drogi, o początkach pracy misyjnej, o sportowych i duchowych zmaganiach, o niekonwencjonalnych metodach nauki Dekalogu (przy okazji ćwiczeń na siłowni), o niezastąpionej roli modlitwy. Słowa ks. Bogdana były odpowiedzią na najważniejsze pytania, które podczas Godziny Młodzieżowej postawiliśmy sobie i młodym pielgrzymom: Co znaczy dla nas dzisiaj być „solą ziemi”? W jaki sposób postępować, aby nie utracić smaku wiary? Czy mamy odwagę naszymi postawami niepokoić sumienie świata, drażniąc tych, którzy należą do tego świata?

W kontekście tych pytań zachętę do codziennej wierności Jezusowi skierował do zebranych ks. kardynał Dominik Duka, podkreślając konieczność szacunku wobec tradycji, wartości i relacji rodzinnych. Wierność nauczaniu Jezusa, uczciwość, czystość intencji, bezinteresowna miłość, odpowiedzialność, to postawy uczniów Chrystusa, przez które stają się oni „solą ziemi”. Takie przestanie towarzyszyło wręczaniu soli wszystkim uczestnikom spotkania.

Jednym ze sposobów „utrzymania smaku” wiary jest na pewno śpiew na chwałę Boga, czego żywym przykładem był chór gospel God's Property. Młodzi ludzie należący do zespołu, dali radosne świadectwo swojej wiary, swojego zachwytu Bogiem i Jego pięknem.

Podczas Godziny Młodzieżowej nie zabrakło refleksji nad słowami Jezusa: „Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól

utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi”. Zebrani jeszcze raz usłyszeli wezwanie: „Odważmy się więc być czystą solą, sypaną

„Odważmy się więc być czystą solą, sypaną przez naszego Mistrza na chore sumienie otaczającego świata!”

przez naszego Mistrza na chore sumienie otaczającego świata!”. Całość spotkania została dopełniona wspólną modlitwą z szczególną intencją, abyśmy mogli coraz mocniej stawać się solą w naszym otoczeniu. ■

23.06.2013 r.
XII Niedziela Zwykła „C”

Gdy Jezus modlił się na osobności, a byli z Nim uczniowie, zwrócił się do nich z zapytaniem: „Za kogo uważają Mnie tłumy?”.

Oni odpowiedzieli: „Za Jana Chrzciciela; inni za Eliasza; jeszcze inni mówią, że któryś z dawnych proroków zmartwychwstał”.

Zapytał ich: „A wy, za kogo Mnie uważacie?”. Piotr odpowiedział: „Za Mesjasza Bożego”. Wtedy surowo im przykazał i napomniął ich, żeby nikomu o tym nie mówili. I dodał: „Syn Człowieczy musi wiele wycierpieć: będzie odrzucony przez starszych, arcykaptanów i uczonych w Piśmie; będzie zabity, a trzeciego dnia zmartwychwstanie”.

Potem mówił do wszystkich: „Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia weźmie swój krzyż i niech Mnie naśladuje. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa”.

Ewangelia wg św. Łukasza
9,18-24

Bazylika drogą do Boga BASILICA VIA AD DEUM

ks. Grzegorz Śmieciński

Ojciec święty Benedykt XVI w liście, w którym ogłasza Rok Wiary, mówi do każdego i każdej z nas, że „drzwi wiary są szeroko otwarte”. Po raz pierwszy otworzył je każdemu Chrystus w czasie chrztu świętego. Chcemy przez te drzwi nieustannie przechodzić, chcemy w Kościele być i wiarę umacniać. Dlatego też w Roku Wiary szerzej otwieramy drzwi naszej Bazyliki, która może stać się dla Parafian i Pielgrzymów drogą do Boga – „via ad Deum”. Drzwi Bazyliki powinniśmy coraz szerzej otwierać i coraz głębiej przez nie wchodzić. Przejście przez te drzwi nie jest jednak jednorazowe. To ciągle przechodzenie. Tak, jakby za jednymi drzwiami były następne i następne. Takimi kolejnymi drzwiami może stać się wszystko co w Bazylice się znajduje. Chcemy to wspólnie odkrywać, a dzięki temu bardziej wierzyć.

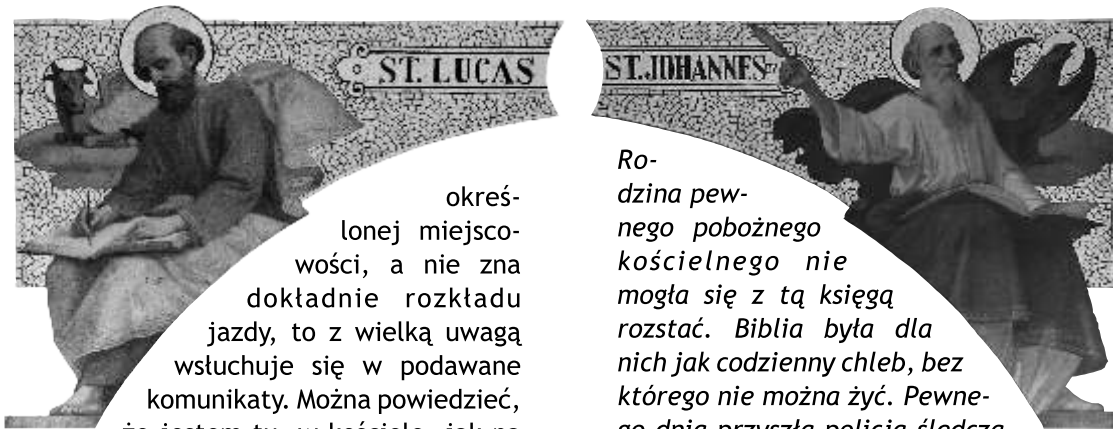
EWANGELIŚCI

Przekraczając progi kościoła piekarskiego zwracamy uwagę na dwie piękne kąpielnice w kształcie muszli. Stoimy z tyłu kościoła, możemy też łatwo dostrzec dwa filary, a na nich pamiątkowe tablice wykonane z białej karrary. Nad głównym wejściem znajduje się prospekt organowy. Stoimy pod chórem pomiędzy figurami świętych - niezwykłych orędowników. To św. Józef i św. Antoni. Wchodzimy jednak głębiej w stronę głównego ołtarza. Robimy parę kroków. Wzrok nasz biegnie do przodu, a jednocześnie znajdujemy się pomiędzy wielkimi świętymi, nauczycielami wiary. To św. Ambroży, św. Augustyn, św. Hieronim i św. Grzegorz Wielki. Idziemy parę kroków dalej i znajdujemy się w środku bazyliki. Ponad głową z prawej i lewej strony dostrzeżemy tytułowych bohaterów - EWANGELISTÓW, czyli: św. Jan i św. Łukasz (po jednej stronie) oraz św. Mateusz i św. Marek (po przeciwnej stronie). Wśród nich do grona Dwunastu należeli: Mateusz - autor pierwszej oraz Jan - autor czwartej, ostatniej Ewangelii. Zarówno Marek, jak i Łukasz nie należeli do Apostołów. Marek spisywał relacje św. Piotra, a Łukasz spisywał relacje św. Pawła. Wraz z Ewangelistami malatura bazyliki przedstawia ich atrybuty. Możemy je dostrzec: św. Jan z orłem; św.

Łukasz z wotem; św. Mateusz z aniołem (uskrzydłone dziecko); św. Marek z lwem. W bazylice piekarskiej dostrzec można czterech Ewangelistów jeszcze w innym miejscu. Pokazuje ich zadaszenie pięknej, zabytkowej, barokowej ambony. Tam odnajdujemy ich w otoczeniu aniołów. Jest jeszcze jedno miejsce, poza bazyliką, gdzie możemy ich „spotkać”: w kaplicy Matki Bożej Lekarki.

Stojąc w środku bazyliki pomiędzy malaturą przedstawiającą ewangelistów możemy zastanowić się trochę nad Bożym Słowem w naszym życiu. W słowa ewangelii wsluchujemy się na każdej Mszy św. Dokonuje się to podczas Liturgii Słowa, której istotą jest mówienie Boga do człowieka. To z kolei wymaga ze strony człowieka przyjęcia odpowiedniej postawy: **pełnego wyciszenia, skupienia, zastłuchania**. Jeśli zdajemy sobie sprawę, że to Bóg mówi do nas i ma nam coś bardzo istotnego do przekazania, to my ze swej strony powinniśmy przyjąć postawę zastłuchania, a przynajmniej chęci wsluchania się. Gdy ktoś stoi na peronie, chcąc jechać do

określonej miejscowości, a nie zna dokładnie rozkładu jazdy, to z wielką uwagą wstuchuje się w podawane komunikaty. Można powiedzieć, że jestem tu, w kościele, jak na peronie życia i muszę intensywnie nasłuchiwać, czekając na istotną dla mnie wiadomość, bym mógł się czegoś czy kogoś chwycić. Bóg mówi - człowiek słucha; Bóg daje - człowiek przyjmuje; Bóg kocha - człowiek pozwala się kochać. Najpierw ma być Bóg - Jego słowo, miłość, działanie i dary, a potem moja odpowiedź. Moja wiara ma być odpowiedzią na Boże słowo! Czy umiem słuchać Boga?

Człowiek na słuchanie Boga nie ma dziś zbyt wiele czasu. Co więcej, nie chce mieć czasu. Ale jeśli się kogoś kocha, to zawsze się znajdzie czas, by go słuchać. Jeśli się nie kocha Boga, to się Go i nie słucha. Często

liczymy się z tym, co powiedzą ludzie, co sobie o nas pomyślą. A co powie o Tobie Pan Bóg? Co On sobie o Tobie pomyśli? Przecież Bóg ma znacznie więcej człowiekowi do powiedzenia niż człowiek Bogu. „Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi”. Czym jest dla mnie Biblia, Pismo święte - ta Księga, która czytana jest podczas każdej Mszy świętej? Czy przeczytałem już Ewangelię według św. Mateusza? Marka? Łukasza? Jana? Takie pytania trzeba sobie zadać wpatrując się w postacie ewangelistów w środkowej części bazyliki.

W pewnym kraju panowało straszliwe prześladowanie chrześcijan. Posiadanie Biblii groziło utratą życia. Jeśli podczas rewizji tajna policja znalazła u kogoś Pismo św., mógł on zostać aresztowany.

Rodzina pewnego pobożnego kościelnego nie mogła się z tą księgą rozstać. Biblia była dla nich jak codzienny chleb, bez którego nie można żyć. Pewnego dnia przyszła policja śledcza. Matka to przeczuła, spojrziała przez okno i ujrzała dwóch nadchodzących mężczyzn. Miała właśnie zamiar piec chleb. Ciasto leżało rozwałkowane na stole. W pośpiechu wzięła Biblię, zawinęła ją w ciasto i wsunęła do pieca. Policja przeszukała dom z wielką dokładnością, jednak Biblii nie znalazła.

Kiedy następnego dnia chleb leżał na stole, a Biblia nieuszkodzona w środku, każdy zrozumiał: Biblia jest chlebem życia. Jak codzienny chleb pokrzepia człowieka, tak samo Słowo Boże czytane codziennie daje siłę do życia z Bogiem.

W liturgii Słowa Bożego chodzi o to bym wstuchał się w głos i działanie Boga. Nie można spotykać się ze słowem Bożym lekkomyślnie i tak jak spotykamy się z inną książką. Czytamy, dyskutujemy, uprawiamy spekulacje, szukamy zadowolenia, sensacji. Tak możemy postępować ze słowem ludzkim. Ze słowem Bożym natomiast musimy się spotykać jak z Bogiem samym, jak z żywym Bogiem; Ewangelia jest listem Boga skierowanym do mnie. Ktoś do mnie pisze. Jezus Chrystus do mnie mówi. Lecz czy to Słowo mnie dotyka, czy mnie porusza? Jeśli chcesz znaleźć Boga, to Go słuchaj.

Panie Jezu, nasz Nauczycielu, oświeć nasze umysły i spraw byśmy stali się Twoimi prawdziwymi uczniami, którzy zawsze z wiarą wstuchują się w słowa Ewangelii według św. Mateusza, św. Marka, św. Łukasza i św. Jana.■

30.06.2013 r.

XIII Niedziela Zwykła „C”

Gdy dopełniał się czas wzięcia Jezusa z tego świata, postanowił udać się do Jerozolimy i wysłał przed sobą posłańców. Ci wybrali się w drogę i przyszli do pewnego miasteczka samarytańskiego, by Mu przygotować pobyt. Nie przyjęto Go jednak, ponieważ zmierzał do Jerozolimy. Widząc to, uczniowie Jakub i Jan rzekli: «Panie, czy chcesz, a powiemy, żeby ogień spadł z nieba i zniszczył ich»? Lecz on odwróciwszy się zabronił im. I udali się do innego miasteczka. A gdy szli drogą, ktoś powiedział do Niego: «Pójdę za Tobą, dokądkolwiek się udasz». Jezus mu odpowiedział: «Lisy mają nory i ptaki powietrzne gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł wesprzeć». Do innego rzekł: «Pójdź za Mną». Ten zaś odpowiedział: «Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego ojca». Odpart mu: «Zostaw umartym grzebanie ich umartych, a ty idź i głos królestwo Boże». Jeszcze inny rzekł: «Panie, chcę pójść za Tobą, ale pozwól mi najpierw pożegnać się z moimi w domu». Jezus mu odpowiedział: «Ktokolwiek przytkada rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego».

fot. M.Lubecka
więcej zdjęć: www.bazylikapiekary.pl

SŁUGA JEZUSA CHRYSZTUSA...

Mateusz Mezglewski

Dnia 11 maja nasza parafia zgromadzona licznie w kościele pw. św. Piusa X w Rudzie Śląskiej przeżywała ogromną radość. Po 16 latach przerwy doczekaliśmy się nowego diakona. Z rąk biskupa Józefa Kupnego święcenia otrzymał kleryk Jakub Tomaszewski. W związku z tym pięknym wydarzeniem warto w kilku słowach napisać o tym, czym jest diakonat i ukazać jego teologiczną wymowę.

Wśród 7 sakramentów świętych od wieków, z ustanowienia samego Jezusa znajduje się kapłaństwo, które obejmuje dwa stopnie: prezbiterat i episkopat. Natomiast szerszym pojęciem jest: sakrament święceń. KKK w punkcie 1554 wyjaśnia tę różnicę wskazując, że diakonat, mimo iż jest udzielany za pośrednictwem aktu sakramentalnego, zwanego święceniami, w rzeczywistości stanowi jedynie formę służebną względem kapłaństwa i w związku z tym możemy mówić o trzech stopniach święceń, ale dwóch stopniach kapłaństwa.

Powstanie diakonatu opisują Dzieje Apostolskie (Dz 6, 1-6), wskazując iż dla zachowania odpowiedniej troski o potrzeby

Przyjmij Chrystusową Ewangelię, której głosicielem się stałeś; wierz w to co będziesz czytać, nauczaj tego, w co uwierzysz, i pełnij to, czego będziesz nauczając.

braci i sióstr, apostołowie wyznaczyli mężczyzn „cieszących się dobrą sławą, pełnych Ducha i mądrości” i zlecieli im szczególną posługę względem potrzebujących członków ich wspólnoty. Święty Łukasz zaznacza również, że ustanowienie diakonów dokonano się poprzez modlitwę apostołów i włożenie

na ich głowy rąk. Gest ten wyraża przekazanie im misji pochodzącej od samego Boga, który poprzez nieskończoną miłość Swego Syna, przypieczętowaną śmiercią na Krzyżu dał wszystkim ludziom najdoskonalszy wzór służby. W historii szczególnym świadectwem życia zapisali się dwaj

święci diakoni, a zarazem męczennicy: św. Szczepan oraz św. Wawrzyniec.

Najwięcej na temat tego, co wynika z bycia diakonem mówi sama nazwa: „diakonos” z języka greckiego znaczy „sługa”. Sobór Watykański II podsumował zadania diakonów w następujący sposób: „[diakoni] umocnieni łaską sakramentalną, w postudze liturgii, słowa i miłości służą Ludowi Bożemu w łączności z biskupem i jego kapłanami” (LG 29). Przyjęcie święceń diakonatu wiąże się z włączeniem do stanu duchownego. Dlatego też diakon podczas uroczystości święceń zobowiązuje się do trzech rzeczy: zachowania celibatu, który jest znakiem wewnętrznego oddania Chrystusowi ze względu na królestwo niebieskie; do sprawowania Liturgii Godzin (odmawiania brewiarza) w intencji Kościoła

gest nałożenia rąk biskupa na głowy diakonów
fot. Marta Sudnik-Paluch

Nowo wyświęceni diakoni z abp Józefem Kupnym
fot. Stanisław Dacy

i całego świata, która ma na celu pogłębienie ducha modlitwy i wierności, właściwych jego sposobowi życia; a także do postuszeństwa swemu biskupowi i jego następcom.

W czasie obrzędu święceń na szczególną uwagę zasługuje moment uroczystego śpiewu litanii do Wszystkich Świętych, podczas którego kandydaci mający przyjąć święcenia, leżą krzyżem przed ołtarzem. Po wezwaniu wstawienia apostołów, męczenników i innych gorliwych uczniów Chrystusa zapada głęboka i wymowna cisza. Towarzyszy jej gest nałożenia rąk biskupa na głowy diakonów. Następnie wypowiedziane są słowa specjalnej modlitwy, tak piękne, że nie sposób ich przynajmniej w części nie przytoczyć:

Panie, wejrzyj łaskawie na te swoje służby, których przez modlitwę wyświęcamy na dia-

Misja diakona - wierne i bezkompromisowe świadectwo słowem i czynem, każdego dnia o Chrystusie, który umarł i zmartwychwstał, który pozostał z nami w Słowie Bożym i Najświętszym Sakramencie.

konów, aby służyli Twoim świętym ołtarzom. Prosimy Cię, Panie, ześlij na nich Ducha Świętego, aby ich umocnił siedmiorakim darem Twojej łaski do wiernego pełnienia dzieła posługi. Niech odznaczają się wszystkimi cnotami:

miłością bez obtudy, troskliwością o chorych i biednych, powagą pełną pokory, czystością bez skazy i przestrzeganiem duchowej karności. Niech w ich obyczajach jaśnieje zachowywanie Twoich przykazań, aby czystość ich życia pocią-

gała lud Boży do naśladowania. Niech świadectwo czystego sumienia pomaga im mocno i niezachwianie trwać w Chrystusie. Niech naśladując na ziemi Twojego Syna, który przyszedł nie po to, aby Mu służono, lecz aby służyć, dostąpią królowania z Nim w niebie.

Ostatnim charakterystycznym akcentem święceń diakonatu jest przyjęcie stroju, który odtąd będzie charakteryzował nowo wyświęconych: skrzyżowana stuła przewieszona przez lewe ramię oraz dalmatyka. Podczas pierwszego nałożenia szaty naszemu klerykowi

Jezus wyznaczył jeszcze innych, siedemdziesięciu dwóch uczniów i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjdzie zamierzał. Powiedział też do nich: «Żniwo wprowadzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, aby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie. Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: "Pokój temu domowi". Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was. W tym samym do mu zostanie, jedząc i pijąc, co mają; bo zasługuje robotnik na zapłatę. Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do jakiego miasta wejdziecie i przyjmą was, jedzcie, co wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: "Przybliżyło się do was królestwo Boże"». «Lecz jeśli do jakiego miasta wejdziecie, a nie przyjmą was, wyjdźcie na jego ulice i powiedzcie: "Nawet proch, który z waszego miasta przyłgnął nam do nóg, strząsamy wam. Wszakże to wiedzcie, że bliskie jest królestwo Boże". Powiadam wam: «Sodomie lżej będzie w ów dzień niż temu miastu». Wróciło siedemdziesięciu dwóch z radością mówiąc: «Panie, przez wzgląd na Twoje imię nawet złe duchy nam się poddają». Wtedy rzekł do nich: «Widziałem szatana spadającego z nieba jak błyskawica. Oto dajem wam władzę stąpania po wężach i skorpionach, i po całej potęgze przeciwnika, a nic wam nie zaszkodzi. Jednak nie z tego się cieszyć, że duchy się wam poddają, lecz cieszyć się, że wasze imiona zapisane są w niebie».

swą pomocą służył ksiądz proboszcz Władysław Nieszporek. To bardzo wzruszająca chwila, kiedy ojciec parafii w pewnym sensie wyprawia w drogę na eucharystyczną ucztę „swego duchowego syna”. W nowym stroju diakoni podchodzą do biskupa, klękają przed nim i otrzymują ostatni znak swego posługiwania: księgę ewangelii. Gest ten doskonale tłumaczą słowa wypowiedane przez biskupa: „Przyjmij Chrystusową Ewangelię, której głosicielem się stałeś; wierz w to co będziesz czytać, nauczaj tego, w co uwierzysz, i pełnij to, czego będziesz nauczać”. Taka jest misja diakona - wierne i bezkompromisowe świadczenie słowem i czynem, każdego dnia o Chrystusie, który umarł i zmartwychwstał, który pozostał z nami w Słowie Bożym i Najświętszym Sakramencie.

Kościół idąc za przykładem Swego Mistrza, aby wypełnić podstawową misję, do jakiej został przeznaczony - służbę dla zbawienia ludzi - wybiera mężczyzn, których zadaniem jest pomoc kapłanom w sprawowaniu takich czynności jak: udzielanie chrztu, głoszenie Słowa Bożego, rozdzielanie Komunii Świętej, błogosławienie związków małżeńskich, przewodniczenie ceremoniom pogrzebowym, odprawianie nabożeństw, błogosławieństwo dewocjonaliów. Diakoni nie zastępują kapłanów, lecz jedynie ich wspierają, dlatego nie wypełniają zadań typowo kapłańskich, takich jak celebrowanie Mszy Świętej oraz

rozgrzeszanie (nie mogą zatem także udzielać sakramentu namaszczenia chorych).

Podczas Mszy Świętej diakon czyta Ewangelię, może wygłosić homilię lub kazanie, a także odczytuje wezwania modlitwy powszechnej. Ponadto asystuje przy ołtarzu celebransowi przewodniczącemu liturgii eucharystycznej - podaje patenę z chlebem przeznaczonym do konsekracji, napełnia kielich winem i wodą. Przed obrzędem Komunii Świętej wzywa wiernych, aby „przekazali sobie znak pokoju”, a po błogosławieństwie końcowym wypowiada słowa rozestania „idźcie w pokój Chrystusa”.

Naszemu parafianinowi, a osobiście mojemu Przyjacielowi, z okazji przyjętych święceń pragniemy życzyć, aby w każdym człowieku zawsze dostrzegał Jezusa, który cierpi i upada, czekając na otwartą dłoń i pełne miłości serce gotowe bez reszty dzielić się sobą. Jakubie, niech opieka Matki Bożej Piekarskiej wspiera Cię, byś tak jak Ona nosił i rozważał w swoim sercu słowa Zbawiciela, który wybrał Cię i powołał, byś niósł Dobrą Nowinę aż po krańce ziemi. Niech On dopełnia w Tobie codziennie dobre dzieła, które zapoczątkował i doprowadzi Cię do dnia, kiedy w Twych dłoniach chleb stanie się Jego Ciałem, a wino Jego Świętą Krwią przelaną za zbawienie świata. ■

KAPŁANI POCHODZĄCY Z PARAFII

1. ks. Potr Bujara SDB 1905
2. bł. ks. Józef Czempiel 1908
3. ks. prał. kan. Hilary Gwóźdź 1928
4. ks. Paweł Hojka 1928
5. ks. Aleksander Guzy 1929
6. ks. Jan Wróbel 1933
7. o. Władysław Szysler OCD 1934
8. ks. prał. Konrad Lubos 1936
9. ks. prof. dr Jan Skowronek 1936
10. o. Ignacy Pluszczyk OMI 1937
11. ks. Ludwik Pitas 1939
12. ks. Karol Wolny 1939
13. ks. Antoni Pitas 1941
14. ks. Edmund Racki SDB 1943
15. ks. prof. dr hab. Alfons Skowronek 1954
16. o. Brunon Wielki OMI 1954
17. ks. Jerzy Strzyż 1956
18. ks. prał. Adam Cisek 1957
19. ks. Brunon Franielczyk 1963
20. ks. Jerzy Hojka 1963
21. ks. Henryk Wicik 1963
22. ks. Gerard Gulba 1966
23. ks. Jerzy Wostal 1966
24. ks. prof. dr hab. Jan Górecki 1968
25. ks. Jerzy Kiera 1972
26. ks. dr hab. Józef Kozyra 1972
27. ks. Leonard Knapik 1974
28. ks. Józef Kaul 1977
29. ks. Jan Czekala MSF 1978
30. ks. Antoni Pudlik 1978
31. ks. Grzegorz Orłowski 1980
32. ks. Piotr Kachel 1982
33. ks. prał. Lucjan Skolik 1982
34. o. Krzysztof Skowronek OFM 1983
35. ks. Zenon Działach 1984
36. ks. Jerzy Słota 1984
37. ks. dr Zbigniew Janczewski 1986
38. ks. Konrad Lempa 1986
39. ks. Witold Grzomba 1987
40. ks. kan. dr hab. Andrzej Nowicki 1987
41. o. Marek Skowronek OFM 1987
42. ks. Zygmunt Jończyk 1989
43. o. Jacek Cieślik EC 1990
44. ks. Stanisław Łapok 1990
45. ks. Kazimierz Czempiel 1993
46. ks. Marcelli Rabstein 1993
47. ks. dr Grzegorz Strzelczyk 1998

ROZMAITOŚCI PARAFIALNE

Agnieszka Nowak

3 maja, w uroczystość NMP Królowej Polski, o godz. 10.30 w bazylice piekarskiej odbyła się Msza św. sprawowana w intencji Ojczyzny oraz mieszkańców Piekar Śląskich, koncelebrowana przez kapłanów dekanatu. Przewodniczył jej senior ks. Rajmund Machulec. Podczas homilii zwrócił uwagę na potrzebę bycia świadkiem wiary, podkreślając istotę nowej ewangelizacji, zawartą w trzech podstawowych obowiązkach: „Jestem! Pamiętam! Czuwam!”. Eucharystię poprzedziły obchody 222. rocznicy Konstytucji 3 Maja, w których uczestniczyli przedstawiciele władz miejskich i samorządowych oraz służb i instytucji. W uroczystościach wziął udział prof. Jerzy Buzek, europarlamentarzysta.

W tym dniu, na nocne czuwanie w pierwszy piątek miesiąca, przybyła par. MB Wspomożenia Wiernych z Dąbrówki Wielkiej. Witając uczestników modlitwy, ks. Grzegorz zachęcił do umacniania wiary, ucząc się od Maryi trwania przy krzyżu. Razem z parafianami przybyli duszpasterze: ks. prob. Henryk Kuczob oraz ks. Krzysztof Wojaczek.

5 maja przypadła 6. niedziela wielkanocna, przeżywana w parafii piekarskiej szczególnie radośnie. 15 najmłodszych dzieci, przygotowanych przez s. Goretti i ks. prob. Władysława, przystąpiło do Wczesnej Komunii Świętej.

Od tej pory, dzieci, wspierane przez rodziców, katechetów i nauczycieli, „podejmują troskę o największy skarb Kościoła, jakim jest Eucharystia”.

6, 7 i 8 maja, podczas Dni Krzyżowych modlono się o dobre urodzaje i błogostą-

wieństwo Boże w każdej ludzkiej pracy. Po porannej Mszy św., ze śpiewem Litanii do Wszystkich Świętych, podążano w procesji błagalnej do krzyży, znajdujących się na terenie parafii, gromadząc się: w poniedziałek - w Studzience; we wtorek i w środę - na kalwarii piekarskiej.

9 maja o godz. 18.45 w bazylice piekarskiej rozpoczęła się Droga Światła. Paschalne nabożeństwo prowadził ks. Grzegorz. Podczas rozważania 14. wydarzeń, mających miejsce po zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa, modlitwą objęto posługujących w parafii kapłanów oraz Jakuba Tomaszewskiego - kleroika WSSD, przygotowującego się do święceń diakonatu.

10 maja podczas wieczornej Mszy św. Bożej Opatrzności polecano ks. Adriana Lejtę, który w tym dniu obchodził 5. rocznicę święceń kapłańskich. Nabożeństwo majowe dało początek nowennie, poprzedzającej uroczystość Zesłania Ducha Świętego.

11 maja Kościół katowicki „wzbogacił się” o 16 nowych diakonów. W parafii św. Piusa X w Rudzie Śląskiej Południowej bp Józef Kupny udzielił święceń diakonatu ośmiu alumnom WSSD, m.in. naszemu parafianinowi Jakubowi Tomaszewskiemu. Kolejnych ośmiu święceń udzielił abp Wiktor Skworec w parafii św. Jadwigi Śląskiej w Rybniku.

W parafii piekarskiej pamiętano też o spowiedniku ks. Krzysztofie Szudoku, obchodzącym 17. rocznicę święceń kapłańskich.

W tym dniu do Matki Bożej Piekarskiej przybyły 4 grupy autokarowe. Ich skład tworzyły m.in. dzieci komunijne z par. św. Jacka z Katowic Ochojca. Pozostałe grupy reprezentowały archidiecezję krakowską oraz diecezję kielecką i warszawsko-

Nie można być chrześcijaninem tylko „na chwilę”, w pewnych momentach, okolicznościach, pewnych wyborach.

Nie można w ten sposób być chrześcijaninem.

**Chrześcijanami jesteśmy zawsze!
Całkowicie.**

Prawda Chrystusa, którą uczy nas i obdarza nas Duch Święty, obejmuje na zawsze i w pełni nasze codzienne życie. Przyzywajmy Go częściej, aby nas prowadził drogą uczniów Chrystusa. Wzywajmy Go przez wszystkie dni.

Papież Franciszek,
Audiencja generalna 15.05.2013

Plotkowanie jest właściwie obdzieraniem ze skóry. Jakby się chciało drugiego pomniejszyć:

zamiast samemu wzrastać, sprawiam, aby drugi był niżej, a sam czuję się wielki. Tak się nie robi! Plotkowanie wydaje się piękne. Jak cukierki miodowe. Bierzesz jeden, drugi, następny i jeszcze jeden, a na końcu boli cię brzuch. Dlaczego? Tak jest z plotkowaniem. Jest słodkie na początku, a w końcu cię niszczy, niszczy twoją duszę!

**Po trosze to duch Kaina:
zabić brata językiem,
zabić brata!**

Papież Franciszek,
Homilia 18.05.2013 r.

praską. W gościnę wpisała się też 30-osobowa grupa rowerowa, obejmująca dwie parafie: św. Jana Sarkandra w Siemianowicach Śl. Bańgowie i Świętej Trójcy w Będzinie. Pielgrzymom towarzyszyli proboszczowie: ks. Krystian Bujak i ks. Andrzej Stępień.

12 maja przypadała uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Podczas Eucharystii, sprawowanej o godz. 10.30, do Pierwszej Komunii Świętej przystąpiło 65 dzieci klas drugich, zarówno z MSP nr 5, przygotowanych przez ks. Grzegorza, jak i z ZS im. Marii Grzegorzewskiej, które przygotowała s. Goretti. W homilii ks. Łukasz, obchodzący 1. rocznicę święceń kapłańskich, zachęcił do realizacji słów Psalmu 34: „Skosztujcie i zobaczcie, jak dobry jest Pan”. Popołudniowe nabożeństwo majowe miało charakter dziękczynny za bogactwo Tajemnicy prawdziwej, „realnej” obecności Jezusa Chrystusa.

W tym dniu, po raz pierwszy w posłudze diakona, przy ołtarzu bazyliki piekarskiej stanął Jakub Tomaszewski.

13 maja do sanktuarium piekarskiego przybyły osoby chore i cierpiące, by w archidiecezjalnej pielgrzymce pokłonić się przed Maryją - Lekarką Chorych. Mszy św. o godz. 10.00 przewodniczył abp senior Damian Zimoń. W jej sprawowanie włączył się ks. Krzysztof Tabath, diecezjalny duszpasterz służby zdrowia i osób chorych.

W wieczornej modlitwie, prowadzonej w ramach czuwania fatimskiego, uczestniczyła parafia św. Rodziny wraz z ks. prob. Damianem Gatnarem. Eucharystii przewodniczył ks. Grzegorz Śmieciński, który podczas homilii przypomniał zapewnienie Maryi, dane w pierwszym objawieniu Łucji, apostołce pierwszych sobót: „Nigdy cię nie opuszczę. Moje Niepokalane Serce będzie twoją ucieczką i drogą, która cię zaprowadzi do Boga”. Po procesji światła z figurą MB Fatimskiej i odmówieniu radosnych tajemnic różańcowych, każdy z uczestników mógł uczcić relikwie błogostawionych dzieci fatimskich - Hiacynty i Franciszka.

15 maja ks. Bogdan Wąż obchodził 20. rocznicę święceń kapłańskich. Szczególnym czasem modlitwy dziękczynno-błagalnej stała się Eucharystia, sprawowana w intencji Wikariusza o godz. 8.00. Modlitwą objęto również ks. Grzegorza

Śmiecińskiego, który w tym dniu obchodził 9. rocznicę święceń kapłańskich.

18 maja rocznicę urodzin oraz dzień imienin świętowała siostra Iwona. Poranną Mszę św. w intencji solenizantki, wspólnie z ks. Grzegorzem, sprawował ks. Proboszcz Władysław, wyrażając wdzięczność za codzienną posługę i pracę w „Robótce”.

W tym dniu do Pani Piekarskiej przybyło 8 grup, reprezentując archidiecezję katowicką i krakowską oraz diecezję gliwicką, bielsko-żywiecką, sosnowiecką i kielecką. We Mszy św., sprawowanej w bazylice o godz. 10.00 uczestniczyły dzieci po I Komunii św., które wraz z kapłanami przybyły m.in. z Czekanowa, z par. św. Floriana oraz z Sosnowca, z par. św. Łukasza Ewangelisty. Razem z najmłodszymi, w Eucharystii uczestniczyli 70-latkowie, którzy świętowali 60. rocznicę przystąpienia do I Komunii św., łącząc się we wspólnym dziękczynieniu.

O godz. 19.00 rozpoczęło się wigilijne czuwanie przed Zesłaniem Ducha Świętego, przygotowane przez młodzież oraz chór kameralny „Legato”. Jego elementem stała się liturgia Słowa z homilią oraz uroczysta modlitwa o poszczególne dary.

19 maja, w uroczystość Zesłania Ducha Świętego, przeżywaną w Roku Wiary, celebrowano dziękczynienie za sakrament bierzmowania. W homilii ks. Krzysztof przypomniał jego skutki - wzrost i pogłębienie łaski chrzcielnej. Podkreślił też „niezatarte duchowe znamię”, jakie ten sakrament wyciska w duszy, nadając „charakter”. Elementem celebracji stało się odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych oraz namaszczenie olejkami radości.

Ta niedziela rozpoczęła tydzień bezpośredniego przygotowania duchowego do tegorocznej pielgrzymki mężczyzn i młodzieńców.

20 maja, w święto NMP Matki Kościoła o godz. 19.00 w bazylice piekarskiej rozpoczął się koncert pieśni maryjnych i patriotycznych, dedykowany bohaterom Powstania Styczniowego, w którym wystąpili: Robert Grudzień (organy), muzyk i kompozytor, solista Filharmonii Lubelskiej; Renata Dobosz (mezzosopran), solistka Opery Śląskiej w Bytomiu;

Klaudiusz Jania (trąbka). Komentarz historyczny przedstawiła Anna Drela, przypominając m.in. poparcie duchowe, jakiego udzielił walczącym papież Pius IX. Repertuar w słowie wiążącym przybliżył Jan Hampel. Koncert stanowił uzupełnienie wystawy fotokopii słynnych kartonów Artura Grottgera, autora prac o tematyce powstańczej. Ekspozycję udostępniono w muzeum sanktuaryjnym.

23 maja po raz pierwszy w kalendarzu diecezji polskich obchodzono święto Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana. Nowe święto, przypominając o szczególnym darze, jakim jest kapłaństwo, skłoniło do intensywniejszej modlitwy o uświęcenie duchowieństwa i troski o powołania.

W tym dniu, wraz z duszpasterzami, do sanktuarium piekarskiego przybyło 6 grup. Trzy spośród nich to grupy dzieci po I Komunii św., obejmujące parafie: NSPJ w Rybniku - Niedobczycach (archidiecezja katowicka); NSPJ w Pietrzykowicach (diecezja bielsko-żywiecka); św. Jakuba Apostoła Starszego w Pałecznicy (diecezja kielecka).

25 maja Mszą św. o godz. 9.00 rozpoczęło się modlitewne spotkanie, zorganizowane w ramach XXII Piekarskiego Sympozjum Naukowego: „Świętowanie niedzieli w wymiarze społeczno-etycznym”. Kapłanów, otaczających ołtarz oraz władze samorządowe Piekarskich powitał Kustosz sanktuarium. Eucharystii, otwierającej drugi dzień kolejnych sesji tematycznych, przewodniczył ks. dr hab.

Marian Nowak - prof. KUL. W jej sprawowanie, oprócz księży proboszczów parafii dekanatu, włączyli się: ks. dr hab.

Antoni Bartoszek - dziekan Wydziału Teologicznego UŚ i ks. Roman Chromy - dyrektor Wydziału Duszpasterstwa Ogólnego Kurii Metropolitarnej w Katowicach. Po Mszy św. miejscem dalszej

refleksji stał się Miejski Dom Kultury.

26 maja, w uroczystość Trójcy Przenajświętszej, odbyła się pielgrzymka mężczyzn i młodzieńców, przebiegająca pod hasłem: „Jesteśmy solą ziemi”. Mszy św. przewodniczył kard. Stanisław Dziwisz. Homilię wygłosił kard. Dominik Duka, metropolita praski, prymas Czech. Jednym z pielgrzymów był prezydent RP Bronisław Komorowski. Przybył również europarlamentarzysta Jerzy Buzek.

Pielgrzymkowa „mała statystyka” przedstawia się w sposób następujący:

Lista kapłanów, pełniących tego dnia posługę konfesjonatu obejmuje 74 osoby, 39 na kalwarii piekarskiej i 35 na Rajskim Placu.

Rozdzielanie Komunii św. wspomagało 135 szafarzy nadzwyczajnych.

Zapisano 102 pielgrzymki i delegacje. Wśród nich ponad połowę stanowią pielgrzymki piesze - 54. Największe przybyły z następujących parafii archidiecezji katowickiej: Chropaczów, MB Różańcowej - 225 osób; Siemianowice Śl. Bytków, Ducha Świętego - 220 osób; Radzionków, św. Wojciecha - 205 osób. Wraz z radzionkowską parafią przybyła 45-osobowa grupa Zakonu Rycerzy Jana Pawła II, reprezentując diecezję warszawsko-praską. W Roku Wiary, po raz pierwszy, wspólnie z parafią Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa z Katowic-Piotrowic pielgrzymowała 80-osobowa grupa z parafii Niepokalanego Serca NMP w Mesznej, z diecezji bielsko-żywieckiej. Pielgrzymek autokarowych zgłoszono 31, wśród nich najdalsza, 30-osobowa, przybyła z archidiecezji wrocławskiej, z parafii NSPJ w Obornikach Śląskich. Pielgrzymek rowerowych zgłoszono 6 - po raz 27. w 40-osobowej grupie przybyli pątnicy z parafii św. Marii Magdaleny w Tychach. Spośród 11 zgłoszonych delegacji najliczniejsze, 50-osobowe, obejmują przedstawicieli NSZZ „Solidarność”: Walcownia Metali „Dziedzice” z Czechowic - Dziedzic oraz KWK „JAS MOS” z Jastrzębia - Zdroju. Jak co roku, „stawiło się” Rycerstwo Orderu Jasnogórskiej Bogarodzicy, reprezentując region południowej Polski. ■

Chrześcijańska specyfika nie polega na jednolitości. Bierze każdego, jakim jest, z jego osobowością, charakterem, kulturą, i z tym go pozostawia, bo to jest bogactwo. Ale daje mu coś więcej: smak! (...)

Tę sól mamy rozdawać także my, bo nie jest ona po to, by ją przechowywać w ampułce, ale dawać.

Z drugiej strony (...) zachowanie smaku tej soli polega nie tylko na głoszeniu, ale i na modlitwie, adoracji.

W ten sposób sól się zachowuje i nie traci smaku. Dzięki adoracji Pana transcendujemy siebie samego ku Bogu, a dzięki e w a n g e l i c z n e m u głoszeniu wychodzę poza siebie samego, by dostarczyć przesłanie.

Jeśli tego nie czynimy, nie dokonujemy tych dwóch transcendencji, sól pozostaje w ampułce, a my stajemy się chrześcijanami muzealnymi.

Możemy pokazać tę sól: Oto moja sól, jaka piękna! Tę otrzymałem na Chrzcie, ta z kolei jest z Bierzmowania, a tamtą dostałem na katechezie.

Widzicie? To chrześcijanin muzealny! Sól bez smaku, sól do niczego!

Papież Franciszek,
Homilia 23.05.2013 r.

STATYSTYKA PARAFIALNA

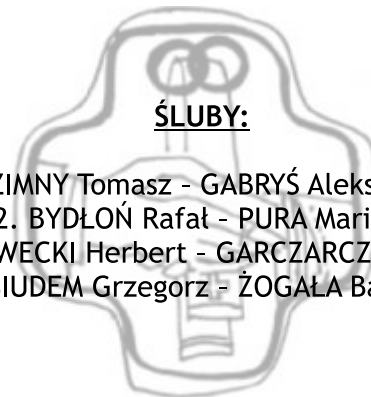
MAJ 2013

Jesteśmy solą ziemi!

SREBRNE GODY:

1. Halina i Jacek KARCZ

ŚLUBY:

1. ZIMNY Tomasz - GABRYŚ Aleksandra
2. BYDŁOŃ Rafał - PURA Mariola
3. KAWECKI Herbert - GARCZARCZYK Anna
4. SIUDEM Grzegorz - ŻOGAŁA Barbara

ROCZKI:

1. MARULEWSKI Bartosz
2. ZAJEGA Kacper
3. LIZINIEWICZ Monika
4. STYCH Wiktoria
5. LUTOWSKA Julia
6. ŻEBROWSKA Lena
7. WALUDA Magdalena
8. BURBEŁO Oliwia
9. STEMPIN Maria
10. FIGOŁUSZKA Magdalena

CHRZTY:

1. SKRZYDŁO Aleksander
2. LIWOWSKI Oskar
3. WILTOSZ Stanisław
4. ADAMKIEWICZ Kornelia
5. SŁOWIŃSKA Maria

POGRZEBY:

1. NIZIOL Wilhelm, l. 85
2. BAJC Henryk, l. 78
3. PATER Jan, l. 81
4. RUDKOWSKA Irena l. 71
5. GAWRON Jan l. 65
6. POTEPA Józef l. 88
7. STOBRAWA Zuzanna l. 52

Redakcja miesięcznika „Z Piekarskich Wież”: ks. Łukasz Grzywocz, Katarzyna Tomaszewska.

Współpraca techniczna: Magdalena Lubecka, Stanisław Dacy.

Korekta: Kinga Łopaciuk.

Adres: Parafia Imienia NMP i Św. Bartłomieja Ap., Piekary Śląskie, 41-940, ul. Ks. Ficka 7;

Tel.: 0-32 287 22 70; Fax: 0-32 768 00 38;

E-mail: kontakt@bazylikapiekary.pl, www.bazylikapiekary.pl,

Nr konta: PKO O/Piekary Śląskie 05 1020 2368 0000 2502 0022 3131 (cele kultu religijnego)

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów, korekty i edycji nadestanych materiałów.

fol. M.Lubecka

fol. M.Lubecka

Boże Ciało 2013r.

fol. M.Lubecka

Święcenia diakonatu

Ruda Śląska 2013r.

